

Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΑ*

δεξάμενος πάθος ἐν σαρκὶ ἔπαυσε τῶν ἀνθρώπων τὰ πολυώδυνα πάθη (Παρακλ. ἤχ. βαρὺς Παρασκ. πρωὶ (Καν. (α') ᾠδ. δ' τροπ. β' Ἰωσήφ)· δεξάμενος ἀσμένως τῶν ἀθλητῶν τοὺς στεροὺς ἀγῶνας (Παρακλ. ἤχ. γ' Σαββ. πρωὶ Καν. (β') ᾠδ. δ' τροπ. β' Θεοφάνης).

δεξιοκάθεδρος τοῦ πατρὸς καὶ συμπροσκυνούμενος (Πέμπτ. Ἀναλήψεως Στιχηρ β' Ἀποστίχων).

δεσμεύσας τὸν θάνατον (Τριῶδ. (β) ᾠδ. θ' τροπ. β' Τρίτ. πρὸ τῶν Βαίων. Θεόδωρος)· δεσμεύσας τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον ἀνέστη ἐκ νεκρῶν (Τετάρτ. πρὸ τῆς Ἀναλήψεως Καν. (γ') ᾠδ. γ' τροπ. α' Ἰωσήφ)· δεσμεύσας τὸν ἰσχυρὸν διήρασε τοῦτου τὰ σκεύη (Παρακλ. ἤχ. πλ. δ' Κυρ. πρωὶ Καν. (α') ᾠδ. γ' τροπ. γ' Δαμ.)· δεσμήσας δεσμοῖς ἀλύτοις τὸν τύραννον [† Καν. (β') εἰς Πέτρον ᾠδ. δ' τροπ. γ' Εὐχ.]· δεσμευθεὶς ἐθελουσίως ἀπέλυσεν ἡμᾶς τῶν δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας (Παρακλ. ἤχ δ' Παρασκ. πρωὶ Καν. (α') ᾠδ. δ' τροπ. α' Ἰωσήφ)· δεσμευθεὶς καὶ δεσμώταις τὴν λύσιν βραβεύσας (Παρακλ. ἤχ. βαρὺς Τρίτ. πρωὶ Καν. (β') ᾠδ. η' τροπ. α' Ἰωσήφ)· δεσμευθεὶς σαρκὶ καὶ λύσας τὴν φθορὰν (Παρακλ. ἤχ. βαρὺς Τρίτ. πρωὶ Καν. (α') ᾠδ. ζ' τροπ. δ' Ἰωσήφ)· δεσμευθεὶς ἔλυσεν ἡμᾶς τῶν δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐδέσμευσεν αἰωνίους δεσμοῖς τὸν δυσμενῆ βελλίαν (Παρακλ. ἤχ. πλ. α' Τετάρτ. πρωὶ Καν. (α') ᾠδ. η' τροπ. β' Ἰωσήφ).

δεσπόζων ἀπάντων († Ἰδιόμ. Χριστουγέννων)· δεσπόζων ζωῆς καὶ κρατῶν τοῦ θανάτου († Καν. (δ') εἰς Χρυσόστομον ᾠδ. η' Θεοτ. Εὐχ.)· δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων (Παρακλ. ἤχ. βαρὺς Τετάρτ. πρωὶ Κάθ. β')· δεσπόζων τῆς κτίσεως (ἐγκώμιον μεγ. Σαββ. στάσις α' τροπ. μα')· δεσπόζων οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς βασιλεύων καὶ τῶν καταχθονίων ἔχων τὴν κυρείαν (Αὐγ. ζ' Καν. (β') ᾠδ. η' τροπ. γ' Δαμ.)· δεσπόζων τοῦ Κράτους τῆς θαλάσσης καὶ τὸν σάλον αὐτῆς συγκυκώμενον κατευνάζων (ΚΘ 104, 247 Μαρκ. Εὐγεν.)· δεσπόζων φωτὸς ἀνεσπέρου καὶ εἰρήνης (ΚΘ 92, 91 Θηκ.).

* **δεσπότης** ἀπάντων καὶ Κύριος (Παρακλ. ἤχ. α' Σαββ. πρωὶ Καν. (α') ᾠδ. γ' Θεοτ. Ἰωσήφ)· δεσπότης τῆς ζωῆς (Παρακλ. ἤχ. πλ. β' Κυρ. πρωὶ Καν. (α') ᾠδ. α' τροπ. β' Δαμ.)· δεσπότης νεκρῶν καὶ ζώντων (Σαββ. πρὸ τῆς Ἀπόκρω ἐξαποστειλ. β')· δεσπότης τῶν κτισμάτων καὶ κτίστης παγκόσμιος) Κυρ. τοῦ Τυφλοῦ Στιχηρ. β')· δεσπότης τοῦ νόμου καὶ θεραπευτῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν (Τρίτ. πρωὶ τοῦ Παραλύτου Κάθ. ε')· δεσπότης τῶν ὄλων καὶ ποιητῆς νικτόμενος καὶ δρώμενος νήπιος καὶ περιτομῆν ὀκταήμερον δεχόμενος († Κάθ. προεόρτ. Ὑπαπαντῆς)· δεσπότης παγκόσμιος (Δευτ. ἐσπέρ. τοῦ Τυφλοῦ Στιχηρ. β')· δεσπότης τοῦ παντὸς στεφανῶν τὰ πάντα († Καν. τῶν ἐν

*) Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους σ. 80.

Νικοπόλει Ἀρμενίας μαρτ. φδ. ζ' Θεοτ. Ἰωσήφ)· δεσπότης πάσης πνοῆς († Κοιτ. Ἰακώβου Πέρσου στροφὴ α' Ρωμ.)· δεσπότης καὶ ποιητὴς τῶν ψυχῶν (Ψυχοσαββ. Καν. φδ. α' τροπ. α' Ἀρσένιος)· δεσπότης σταυρούμενος (Ἀντίφωνον IB' (β') μεγ. Παρασκ.)· δεσπότης δεχθεὶς ὑπὸ δούλου ῥάπισμα (Παρακλ. ἤχ. α' Τετάρτ. πρωτὶ Καν. (α') φδ. ζ' τροπ. α' Ἰωσήφ)· δεσπότης τῶν πυρίνων κυριοτήτων (ΚΘ 83, 37).

δεχόμενος ὄξους καὶ χολῆς τὴν γεῦσιν ἀπελύτρωσεν ἡμᾶς τῆς ἐνηδόνου γεύσεως (Παρακλ. ἤχ. δ' Παρασκ. πρωτὶ Καν. (α') φδ. ε' τροπ. β' Ἰωσήφ)· δεχόμενος περιτομὴν ἕως παύση τὰ σκιώδη τοῦ νόμου († Στιχηρ. Περιτομῆς)· δεχόμενος τὸν ὕμνον τῶν ἀγγέλων ἄνω σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι πτωχεύει ξένως κάτω δεχόμενος αἶνον τῶν παιδῶν (Σαββ. Βαῖων Προσόμ. γ' Ἀποστίχων).

δημιουργήσας ἄπασαν φύσιν λογικὴν ὡς εὐεργέτης (Παρακλ. ἤχ. β' Δευτ. πρωτὶ Καν. (β') φδ. θ' τροπ. β')· δημιουργήσας τὰς ἀγγελικὰς χορείας ἐν σοφίᾳ (Παρακλ. ἤχ. δ' Δευτ. πρωτὶ Καν. (β') φδ. ζ' τροπ. β' Θεοφάνης)· δημιουργήσας τοὺς αἰῶνας βουλήματι († Καν. Θωμᾶ ἀποστ. φδ. γ' Θεοτ. Δαμ.)· δημιουργήσας βουλήματι πάντα κράτει τῆς θεότητος (ΚΘ 28, 20 Φώιος)· δημιουργήσας ἐκ γῆς τὸ πρότερον τῇ αὐτοῦ εἰκόνι τὸν ἄνθρωπον ἐχαρίσατο τὴν ἐν πικροειδίῳ τρυφὴν (Παρακλ. ἤχ. δ' Τρίτ. ἐσπέρ. Στιχηρ. α')· δημιουργήσας ἀπὸ γῆς χοῦν τὸν τῆς σαρκὸς καὶ πνεύματι ζωώσης (Σαββ. πρὸ τῆς Ἀποκρεω Καν. φδ. ζ' τροπ. ε' Θεόδωρος)· δημιουργήσας ἐκ χοδὸς τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων († Καν. Ζηναΐδος φδ. η' Θεοτ. Γεώργιος)· δημιουργήσας ἐκ μῆ ὄντων τὸ πᾶν καὶ πάντα βουλήματι καινοποιῶν ὡς Θεὸς († Στιχηρ. Συλλήψεως ἁγ. Ἀννης)· δημιουργήσας θαλάσσας λόγῳ καὶ πηγὰς καὶ λίμνας πλήτας ὑδάτων καὶ ἄβυσσον θέμενος τῷ προστάγματι († Καν. εἰς Χριστὸν ἤχ. πλ. δ' φδ. η' τροπ. α' Εὐχ.)· δημιουργήσας προστάγματι ἄβυσσον († Στιχηρ. προέδοτ. Φώτων)· δημιουργήσας τὸ πρωτόκτιστον κάλλος (Εἰρη. 151, 83 Ἀνδρέας)· δημιουργήσας ἐν σοφίᾳ τὸ πᾶν ἀποστείλας καὶ τοὺς προφήτας προφητεῦσαι τὴν παρουσίαν αὐτοῦ καὶ ἀποστόλους κηρῦσαι τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ (Ψυχοσαββ. καὶ νῦν τῶν Αἰῶνων)· δημιουργῶν πάντα δημιουργεῖται δι' ἡμᾶς σάρκα λαβὼν ἔμψυχον ἐκ τῶν αἱμάτων τῆς Θεοτόκου († Καν. ἁγ. Δημητρίου φδ. γ' Θεοτ. Θεοφάνης)· δημιουργῶν καὶ πληρῶν τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ (Παρακλ. ἤχ. πλ. β' Σαββ. πρωτὶ Δόξα τῶν Αἰῶνων).

δημιουργὸς τοῦ ἐλέους, τῆς φιλανθρωπίας ὁ πατήρ, τῆς εὐσπλαγχνίας ὁ πρῦτανις, γεννήτωρ πάσης ἀγαθωσύνης († Καν. εἰς Χριστὸν ἤχ. πλ. β' φδ. ε' τροπ. α' Εὐχ.)· δημιουργὸς καὶ Κύριος σαρκοφόρος

(† Καν. ἀναστάσιμος ἤχ. γ' ᾠδ. ε' Θεοῦ Κοσμάς)· δημιουργὸς τῶν ὄλων (Τριαδικὸν β' ἤχου)· δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων (Παρακλ. ἤχ. γ' Κυρ. Κάθ. α')· δημιουργὸς καὶ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς καὶ σωτὴρ τῶν ἀνθρώπων (ΚΘ 261, 41 Εὐχ.)· δημιουργὸς σοφὸς καιρῶν καὶ χρόνων καὶ αἰώνων (ΚΘ 79, 136 Εὐχ.)· δημιουργὸς τοῦ Σαββάτου (Τρίτ. πρωτὶ τοῦ Τυφλοῦ Στιχηρ. α' Ἀποστίχ. Αἰώνων)· δημιουργὸς καὶ συνεκτικὸς τοῦ σύμπαντος καὶ κυβερνήτης (Παρακλ. ἤχ. δ' Κυρ. πρωτὶ Καν. Τριαδ. ᾠδ. ε' τροπ. γ' Μητροφάνης)· δημιουργὸς τῶν χρόνων εἰληφῶς ἀρχὴν ὑπὸ χρόνον (Παρακλ. ἤχ. β' Δευτ. πρωτὶ Καν. (β') ᾠδ. γ' Θεοτ.).

δήσας τὸν ἄδην συνανέστησε τοὺς νεκροὺς καὶ πύλας συντρίψας καθεῖλε τὸ κράτος τοῦ θανάτου (Παρακλ. ἤχ. πλ. β' Κυρ. πρωτὶ Οἶκος)· δήσας τὸν ἄδην καὶ νεκρώσας τὸν θάνατον (Οἶκος α' Βαῖων. Ρωμ.).

διαβιβάζων ἡμᾶς ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνιον ἕψωμα καὶ πνεῦμα θεῖον χαριζόμενος (Τετάρτ. Μεσοπεντηκοστῆς Καν. (α') ᾠδ. α' τροπ. γ' Θεοφάνης).

διαγαγὼν τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἐρήμῳ (Ἀντίφωνον ε' (β') μεγ. Παρασκ.)· διαγαγὼν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ (Εἶρμ. 321, 2. Δαμ.).

διακλονίσας τὰ θεμέλια τοῦ ἄδου θεϊκῇ δυνάμει (Καν. (α') Λαζάρου ᾠδ. δ' τροπ. γ' Θεοφάνης).

διακόπτων ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς τῶν δυσμενῶν (Εἶρμ. 116, 15)· διακόψας κράτος δυναστῶν (Εἶρμ. 231, 19 Κασιανή).

διακοσμήσας ὡς Θεὸς ταξιαρχίας τῶν ἄνω δυνάμεων (Παρακλ. ἤχ. α' Δευτ. πρωτὶ Καν. (β') ᾠδ. α' Θεοτ. Θεοφάνης).

διακρατῶν τὰ πάντα θεῖα δυνάμει ΚΘ 311, 136 Θηκ.)· διακρατῶν τὰ πάντα ἀπείρω ἰσχύϊ ὡς Θεὸς καὶ τῇ ροπῇ διεξάγων (Ἰαν. α' Ἐξαποστειλ. β')· διακρατῶν ἐν χειρὶ τὰ σύμπαντα (ΚΘ 310, 38 Θηκ.)· διακρατῶν τὰ σύμπαντα θεῖω βουλήματι (ΚΘ 15, 162 Δαμ.).

διαλύσας ἀπὸ γῆς τὸν ζόφον τῶν εἰδώλων (Εἶρμ. 368, 26 Θεοδόσιος)· διαλύσας ταῖς ἀύλοις αὐτοῦ ἀνγαῖς τῆς θεότητος τὸ σκότος τῆς πολυθείας καὶ καταφωτίσας τὸν κόσμον (Παρακλ. ἤχ. πλ. δ' Σαββ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. στ' Θεοτ. Ἰωσήφ).

διανέμων πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος (Σαββ. ἑσπέρ. τοῦ Τυφλοῦ Στιχηρ. α' μικροῦ ἑσπερ.).

διανοίξας τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς τῇ ταφῇ (Καν. μεγ. Σάββ. ᾠδ. α' τροπ. α' Μάρκος)· διανοίξας τὰ ὄρα τοῦ κωφοῦ (Παρακλ. ἤχ. πλ. α' Δευτ. πρωτὶ Καν. (α') ᾠδ. α' τροπ. β' Ἰωσήφ)· διανοίξας τὰς οὐρα-

νίους πύλας τεχθεις υπερφυῶς και φαιδρύνας τοὺς ἀνθρώπους τῷ φωτὶ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως αὐτοῦ († Καν. προσέορτ. Χριστουγέννων φδ. ζ' τροπ. β' Γεώργιος).

διανυγεις τὴν πλευρὰν και ρανίσιν αἵματος θείου τὴν γῆν καθάρας καταχρανθεῖσαν τοῖς αἵμασι τῆς εἰδωλομανίας (Παρακλ. ἤχ. βαρὺς Κυρ. πρωτ' Καν. (β') φδ. ζ' τροπ. β').

διαπειάσας θείας παλάμας τῷ σταυρῷ ἐκάλεσε τὸν ἀπολλύμενον κόσμον πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ κράτους αὐτοῦ (Παρακλ. Παρασκ. πρωτ' Καν. (α') φδ. α' τροπ. α' Ἰωσήφ).

διαπλάττων τὰ βρέφη ἐν μήτρᾳ ὡς βρέφος περικρατεῖται και συνεχεται († Καν. ὑπαπαντῆς φδ. η' τροπ. α' Γερμανός)· διαπλάττων ἐν κοιλίαις τῶν μητέρων τὰ βρέφη γίνεται βρέφος ἐν Παρθένῳ, ἀχώριστος πατρὸς και πνεύματος και τούτοις ὁμότιμος († Κοντ. Ὑπαπαντῆς στροφή β' Ρωμ.)· διαπλάσας ἡμᾶς και ρυόμενος ἐκ φθορᾶς τὴν φύσιν τῶν βροτιῶν (ΚΘ 288,95 Μητροφάνης)· διαπλάσας χερσὶν ἀχράντοις θεουργικῶς ἐκ χοῦς τὸν ἀνθρωπον (Παρακλ. ἤχ. α' πρωτ' Καν. φδ. α' τροπ.α')· διαπλάσας ἐκ γῆς τὸν ἀνθρωπον και πρὸς τὴν γῆν στραφέντα ἀναπλάσας λαμπρότερον (Παρακλ. ἤχ. γ' Σαββ. πρωτ' Καν. (β') φδ. γ' τροπ. α' Θεοφάνης)· διαπλάσας τῇ παλάμῃ ἀπορρητῶς τὸν ἀνθρωπον (Παρακλ. ἤχ. α' Τετάρτ. πρωτ' Καν. (α) φδ. γ' τροπ. α' Ἰωσήφ) διαπλάσας πρὶν σοφῶς τὸν ἀνθρωπον και φθαρέντα ἀναπλάσας και πληρώσας θείου φωτὸς αἴγλης ἀνεσπέρου (Παρακλ. ἤχ. πλ. β' Κυρ. πρωτ' Καν. Τριαδ. φδ. θ' Θεοτ. Μητροφάνης)· διαπλάσας ἐκ γῆς και εἰς γῆν πάλιν καθυποστρέφειν κελεύσας ἡμᾶς (Παρακλ. ἤχ. βαρὺς Σαββ. πρωτ' Καν. (α') φδ. α' τροπ. Ἰωσήφ)· διαπλάσας τὴν φύσιν τῶν γηγενῶν ἐκ τοῦ χοῦς, ταύτην φθαρεῖσαν νεουργεῖ και θεουργεῖ ζωηφόρῳ θανάτῳ († Καν. (β) Ἀθαν. τοῦ μεγάλου φδ. δ' τροπ. α' Γεώργιος)· διαπλάσας πῆλινον τὸν ἀνθρωπον ἐνθεῖς ψυχὴν ἀθάνατον (ΚΘ 288, 175 Μητροφάνης).

διαρρήξας τὴν γαστέρα του δυσμενοῦς θανάτου (Παρακλ. ἤχ. πλ. δ' Σαββ. πρωτ' Καν. (β') φδ. ς' τροπ. β' Θεοφάνης)· διαρρήξας τὴν γαστέρα τοῦ ἄδου ἐδωρήσατο θνητοῖς τὴν ἀνάστασιν (Κυρ. τῶν Μυροφόρων Καν. Θεοτ. φδ. η' τροπ. α' Θεοφάνης)· διαρρήξας ἐν τῷ σταυρῷ τῇ λόγχῃ τὸ χειρόγραφον ἡμῶν (Παρακλ. ἤχ. δ' Κυρ. πρωτ' Μακαρισμῶν τροπ. γ')· διαρρήξας τὸ χειρόγραφον τοῦ Ἀδὰμ τῇ λόγχῃ γράψας αὐτὸν ἐν βίβλῳ τῶν ζώντων (Παρακλ. ἤχ. β' Τετάρτ. πρωτ' Μακαρισμῶν τροπ. γ')· διαρρήξας τῆς ἀμαρτίας τὸ ἔγγραφο (Ἰδιου. Ἀποστίχ. Τρίτ. Ε' ἐβδ. νηστειῶν)· διαρρήξας κλεῖθρα και βασιλεία

τοῦ θανάτου τῷ λόγῳ (Καν. (β') Λαζάρου φδ. τροπ. γ' Κοσμᾶς)· διαρρήξας τὴν παμφάγον τοῦ ἄδου γαστέρα ἡγεῖρ· νεκρὸν (Καν. Λαζάρου φδ. Ϛ' τροπ. ε' Ἀνδρέας).

διασκοδάσας πάντα τοὺς ἐχθροὺς θεία δυναστεία εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπλήρωσε (Παρακλ. ἦχ. δ' Κυρ. πρωτ' Καν. (α') φδ. Ϛ' τροπ. β' Δαμ.)·

διασπαράξας τῇ ἀναστάσει τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα (Παρακλ. ἦχ β' Κυρ. πρωτ' Καν (α') φδ. α' τροπ. β' Δαμ.)· διασπαράξας ζωαρχικῇ παλάμῃ τὰ τοῦ θανάτου κλεῖθρα (Καν. μεγάλ. Σάββ. φδ. Ϛ' τροπ. γ' Μάρκος).

διασχίσας τὴν γαστέρα τοῦ θανάτου ἐκένωσεν αὐτὴν καὶ ἐγείρας καὶ ζωώσας τοὺς νεκροὺς ἀνεπλήρωσε τὸν λείποντα τὰ οὐράνια κόσμον († Καν. Σάβα Στρατηλάτου φδ. θ' τροπ. α' Γεώργιος).

διασώσας αἵματι θεουργικῷ τοὺς πιστοὺς (Παρακλ. ἦχ. γ' Δευ. πρωτ' Καν. (β') φδ. θ' Θεοτ. Θεοφάνης).

διατείνας ἐν συνέσει τοὺς οὐρανοὺς († Καν. Πέτρου καὶ Παύλου φδ. γ' τροπ. α').

διατεμὼν τὴν θάλασσαν ράβδῳ (Ἀντίφωνον Ϛ' (β') μεγάλ. Παρασκ.)

διατημήξας τοῦ φωτὸς τὸ πρωτόγονον χάος (Εἰρη. 144, 21 Κοσμᾶς).

διανθρώσας θεανδρικῶς τὰ κρύφια αὐτοῦ τοῖς ἐν ἄδη (Καν. μεγάλ. Σαββ. φδ. γ' τροπ. α' Μάρκος).

διατρέφων θεϊκῇ δυναστεία τὰ σύμπαντα (Τριώδ. φδ. η' Θεοτ. Τεταρτ. Β' ἐβδ. νηστειῶν Ἰωσήφ Στουδίτης)

διδάσκαλος (Παρακλ. ἦχ. πλ. β' πέμπτ. πρωτ' Ἀποστ. α' Αἰών).

διδάσκων τοὺς μαθητὰς καὶ φανερῶν τὰ κρεῖττονα καὶ κελεύων βαπτίζειν ἐν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι (Ἐξαποστειλ. Ἑωθινὸν Α' Θεοτ.)· διδάσκων ἐξουσία ἐν τῷ ἱερῷ καὶ διελέγχων γραμματεῖς καὶ καταπλήττων σοφία λόγων καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεισι (Παρασκ. ἔσπερ. Μεσοπεντηκοστῆς Στιχηρ. β').

διδούς ἀνάστασιν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων (Παρακλ. ἦχ. πλ. α' Σαβ. ἔσπερ. Στιχηρ. β' Δαμ.)· διδοὺς ζωὴν τοῖς νεκροῖς (Παρακλ. ἦχ. γ' Σαββ. πρωτ' Καν. (β') φδ. ε' Θεοτ. Θεοφάνης)· διδοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ (Τεταρτ. Μεσοπεντηκ. Καν. (β') φδ. α' τροπ. α' Ἀνδρέας)· διδοὺς ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ πνεύματος καθαρσιν († Στιχηρ. Περιτομῆς)· διδοὺς ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσι καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν (Εἰρη. 49, 15 Κοσμᾶς)· διδοὺς ἰσχὺν τοῖς βασι-

λεῦσιν ἀπαράβλητον καὶ ἀσύγκριτον (Εἰρη. 39, 9 Ἡλίας Ἱεροσολύμων)· διδοὺς λόγῳ τὸ φῶς ἔμυσε τὰς κόρας ἐν τῷ σταυρῷ (Παρακλ. ἤχ. πλ. α' Τετάρτ. πρωὶ καθ. θ')· διδοὺς μετάνοιαν τοῖς τιμῶσι τὴν μητέρα αὐτοῦ (Παρακλ. ἤχ. πλ. α' Δευτ. πρωὶ Καν. (α') φῶδ. δ' Θεοτ. Ἰωσήφ)· διδοὺς τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν (Παρακλ. ἤχ. β' Σαββ. πρωὶ Κάθ. ζ')· διδοὺς τοῖς πάθεισι πᾶσιν ἀπάθειαν (Παρασκ. πρωὶ Α' ἔβδ. νησιεῶν Κάθ. Ἰωσήφ Στουδίτης)· διδοὺς τροφήν πάση σαρκὶ (Παρακλ. ἤχ. β' Τρίτ. πρωὶ Καθ. θ')· διδοὺς τοῖς ἐπιγνοῦσιν αὐτὸν ἀναγεννήσεως στολήν († Καν. Μανουὴλ Σαβελ φῶδ. η' Θεοτ. Γεώργιος)· διδοὺς τὸν ἑαυτοῦ νῶτον εἰς μάστιγας δούλου πταίσαντος αἰκίζεται διαλύων ἡμῶν τὰ ἐγκλήματα (Παρακλ. ἤχ. βαρὺς Κυρ. πρωὶ Καν. (α') φῶδ. δ' τροπ. α' Δαμ.)· διδοὺς σημειώσιν ζωῆς ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων (Παρακλ. ἤχ. γ' Τετάρτ. πρωὶ Στιχηρ. β' Ἀποστ. Αἴνων).

διεξάγων ἐν νεφέλαις τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ (Δόξα Ἀποστίχων Αἴνων μεγ. Τετάρτης. Κασιανή· οἱ ἀρχαιότεροι Κώδικες ἀντὶ τοῦ διεξάγων ἔχουσι τὴν γραφὴν **στημονίζων** ἐν νεφέλαις, ὅπερ καὶ ποιητικώτερον)· διεξάγων πάντα ἐν σοφίᾳ καὶ τρέπων ἀφάτω εὐσπλαγχνίᾳ θανάτου σκιάν εἰς ζωὴν ἀδιάφθορον († Στιχηρ. ἀγ. Θεράποντος)

διέπων τὰ πάντα προνοεῖ κρείττονι († Στιχηρ. Χριστίνης μεγαλομ.)

* **δικαιοκρίτης** (Κυρ. Ἀπόκρεω Καν. φῶδ. η' τροπ. ε' Θεόδωρος).

* **δίκαιος** καὶ ἄμειπτος (Παρακλ. ἤχ. δ' Παρασκ. πρωὶ Καν. (α') φῶδ. θ' τροπ. β' Ἰωσήφ)· δίκαιος ἐν πᾶσι (Παρακλ. ἤχ. πλ. β' Τετάρτ. πρωὶ Καν. (α') φῶδ. α' τροπ. γ' Ἰωσήφ).

δικαιοσύνη ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν (Παρακλ. ἤχ. δ' Σαββ. πρωὶ Ἀποστιχ. γ' τῶν Αἴνων).

δικαιῶν τοὺς βροτοὺς καὶ ἀδίκου χειρὸς τοῦ δολίου τούτους ἐξαιρούμενος (Παρακλ. ἤχ. πλ. β' Τετάρτ. πρωὶ Καν. (α') φῶδ. γ' τροπ. β' Ἰωσήφ)· δικαιοῦσας τὸν ληστήν λόγῳ (Παρακλ. ἤχ. δ' Τρίτ. πρωὶ Καν. (α') φῶδ. ζ' τροπ. β' Ἰωσήφ)· δικαιοῦσας τοὺς παραβάσει κατακριθέντας καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθήσαντας (Παρακλ. ἤχ. α' Τετάρτ. πρωὶ Καν. (α') φῶδ. δ' Θεοτ. Ἰωσήφ)· δικαιοῦσας τοὺς ἐπικεκλημένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ πίστεως καὶ χάριτι λαμπρύνας (Παρακλ. ἤχ. δ' Σαββ. πρωὶ Καν. (β') φῶδ. θ' τροπ. γ' Θεοφάνης)· δικαιοῦσας τὴν πόρνην κλαύσαν (Παρακλ. ἤχ. πλ. α' Τρίτ. πρωὶ Μακαρισμῶν τροπ. β')

διολέσας τοῦ πονηροῦ τὸ κράτος τὸ ὀλέθριον (Παρακλ. ἤχ. α' Τετάρτ. πρωὶ Καν. (α') φῶδ. ζ' τροπ. α' Ἰωσήφ).

διττός τὴν φύσιν, διττός καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἐνέργειαν, μοναδικός τε τὴν ὑπόστασιν († Δογματ. Θεοτ. ἤχ. πλ. α' Δαμ. ΚΘ 290, 39 Θεοφάνης).

διώκων τὸν ἐν ἄδη σκοτασμὸν (ἐγκώμιον μεγ. Σαββ. στάσις α' τροπ. ιθ')· διώξας τὸ ἀρχέγονον σκότος τῆς ἀβύσσου καὶ τὸ πρωτόκτιστον φῶς καταλάμπας τῷ κόσμῳ (Εἶρμ. 290, 29 Ἀνδρέας).

δομήτωρ τοῦ οὐρανοῦ (ΚΘ 43, 98 Εὐχ.).

δόξα τῶν ἀποστόλων καὶ μαρτύρων καύχημα (Στιχηρ. εἰς Χριστὸν Θεόκτιστος)· δόξα ἱεραρχῶν καὶ δσίων (Παρακλ. ἤχ. πλ. α' Σαββ. πρωτὶ Καν (α') φδ. ζ' τροπ. β' Ἰωσήφ)· δόξα μαρτύρων καὶ ἁγίων πάντων εὐφροσύνη καὶ στέφανος χαρίτων († Καν. Ζηναῖδος φδ. θ' τροπ. β' Γεώργιος)· δόξα ὁμότιμος τοῦ πληροῦντος τὰ πάντα ἐν πᾶσι (Εἶρμ. 305, 27)· δόξα καὶ στέφανος τῶν πιστῶν (Εἶρμ. 146, 44 Γερμανός)· δόξα ὑπέρθεος (Παρακλ. ἤχ. α' Κυρ. πρωτὶ Καν. (γ') φδ. ε' τροπ. γ).

δοξαζόμενος ἀπαύστως ἐν φωναῖς ἀγγέλων (Εἶρμ. 326, 36 Ἀνδρέας)· δοξαζόμενος ἀσιγήτως ἐπὶ θρόνου χειρουβιμ († Καν. Μιχαὴλ ἀρχαγγέλου φδ. η' τροπ. α' Γερμανός)· δοξαζόμενος ἀχωρίστως ἐν Τριάδι († Ἰδιόμ. Φώτων Δαμ.)· δοξαζόμενος σὺν πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὡς υἱὸς ὁμοούσιος (ΚΘ 41, 23 Εὐχ.)· δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων ἀγγέλων (Παρακλ. ἤχ. δ' Σαββ. πρωτὶ Καν. (α') φδ. δ' τροπ. α' Ἰωσήφ)· δοξάσας προφήτας, διδασκάλους, δσίους καὶ δικαίους (Παρακλ. ἤχ. πλ. β' Σαββ. πρωτὶ Μακαρισμῶν τροπ. β')· δοξάζων πάντας τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας (Παρακλ. ἤχ. β' Πέμπτ. πρωτὶ Καν. (β') φδ. α' τροπ. β')· δοξασθεὶς ἐν ὄρει ἁγίῳ καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς παρθένου μυστήριον γνωρίσας τῷ Μωσῆ (Εἶρμ. 323, 38 Γερμανός)· δοξάσας καὶ καινοποιήσας τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα (ΚΘ 52, 13 Ἰγνάτιος).

δοξολογούμενος σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν σεραφίμ (Παρακλ. ἤχ. δ' Σαββ. ἑσπέρ. Δόξα μικροῦ ἑσπερινοῦ).

δοτῆρ τῶν ἀγαθῶν (Παρακλ. ἤχ. γ' Τρίτ. πρωτὶ Καν. (α') φδ. ε' τροπ. β')· δοτῆρ ἀπαθείας († Καν. Σεβαστιανῆς φδ. γ' Θεοτ. Θεοφάνης)· δοτῆρ τῆς εἰρήνης (Εἶρμ. 27, 31 Γεώργ. Σικελιώτης)· δοτῆρ τοῦ νόμου (Σαββ. τῆς Ἀκαθίστου Τριφδ. (α') φδ. ζ' Θεοτ.)· δοτῆρ πλουσιοπάροχος καὶ χορηγὸς φιλότιμος οἰκτιρῶν († Καν. εἰς Χριστὸν ἤχ. γ' φδ. ζ' τροπ. δ' Εὐχ.)· δοτῆρ τῆς σοφίας καὶ χορηγὸς τῆς γνώσεως, ἀκατάληπτος νοῦς καὶ ἀβυσσὸς θείων λέξεων, βρῦτηρ νοημάτων καὶ λαμπτήρ τῶν ἐν σκότει († Κοντ. Λεωνίδου μάρτ. στροφή α' Ρωμ.)· δοτῆρ τῶν χαρίτων († Καν. Μωκίου φδ. ε' τροπ. δ' Γεώργιος) — ἀενάων χαρίτων καὶ ἀφθονος πάροχος († Στιχηρ. Συγκλητικῆς μάρτ.)
(Ἀκολουθεῖ) † Ὁ πρ. Λεοντοπόλεως ΣΩΦΡ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ